

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor Publice
a Județului Constanța
Biroul Soluționare Contestatii

B-dul I.G.Duca nr. 18
900697, Constanța
Tel : +0241 48 80 55
Fax : +0241 48 80 55
e-mail : Solutionare.Contestatii.CT@mfinante.ro

DECIZIA nr.37/21.04.2010 privind soluționarea contestației formulate de S.C. CONSTANTA S.R.L. înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr.....

Biroul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Constanța a fost sesizat de S.A.F. - Activitatea de Inspecție Fiscală Constanța prin adresa nr...../16.03.2010, înregistrată la D.G.F.P.Constanța sub nr...../16.03.2010, cu privire la contestația formulată de **S.C. CONSTANTA SRL**, cu sediul în Constanța, Str..... nr..., CUI RO

Contestația are ca **obiect** anularea parțială a Deciziei de impunere nr...../18.02.2010, emisă de S.A.F. Constanța - Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală din data de 18.02.2010.

Cuquantumul sumei contestate este în sumă de lei, reprezentând:

- **Impozit pe profit** lei;
- **Majorări de întârziere aferente** lei;
- **TVA** lei;
- **Majorări de întârziere aferente** lei.

Contestația a fost introdusă prin Societatea civilă de avocați „C.....”, în baza împuternicirii avocațiale nr....., fiind îndeplinite prevederile art.206 lit.e) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și a fost depusă în termenul prevăzut la art.207(1) din același act normativ.

Astfel, Decizia de impunere nr..... împreună cu Raportul de inspecție fiscală au fost emise la data de 18.02.2010, iar contestația a fost depusă în data de 15.03.2010, fiind înregistrată la S.A.F. - A.I.F. Constanța, sub nr.....

În speță, se reține că sunt întrunite și celelalte condiții de procedură prevăzute la art.206 și 209(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, astfel încât Biroul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Constanța are competența să soluționeze pe fond cauza și să pronunțe soluția legală.

I. Prin adresa înregistrată la S.A.F. Constanța - Activitatea Inspecție Fiscală sub nr...../15.03.2010 iar la D.G.F.P. Constanța sub nr...../16.03.2010, S.C. CONSTANTA SRL a formulat contestație împotriva Decizia de impunere nr...../18.02.2010, emisă de S.A.F. Constanța - Activitatea de Inspecție Fiscală 3, în baza Raportului de inspecție fiscală din data de 18.02.2010, solicitând anularea parțială a obligațiilor fiscale suplimentare de plată în sumă totală de lei.

În motivarea acțiunii sale petenta susține următoarele:

Referitor la neacordarea deductibilității cheltuielilor aferente facturilor fiscale emise de către S.C. D..... SRL, în baza contractului de reclamă și publicitate nr...../01.03.2006 încheiat cu societatea CONSTANTA SRL, petenta critică punctul de

vedere al organului de inspecție, potrivit căruia din documentele examinate nu se desprind elemente din care să se deducă efectuarea efectivă a prestării serviciilor.

În opinia sa, inspectorii fiscali au dat o interpretare subiectivă speței, fără să se țină seama de convenția părților-legea între ele, principiul libertății contractuale, precum și faptul că în contractul perfectat de către societate în calitate de beneficiar, cu societatea D..... SRL în calitate de prestator, se regăsesc toate elementele obiectului contractului, respectiv contravaloarea serviciilor de reclamă și publicitate, a locului executării acestora, obligațiile esențiale ale plăților, reglementarea răspunderii contractuale etc.

Totodată, petenta precizează că materialele publicitare prezentate în locația societății D..... SRL (care conțin reprezentarea grafică a elementelor de identificare, descrierea societății și a activității acesteia) au avut ca scop contractarea concretă a serviciilor firmei de către firmele care au intrat în posesia acestor materiale publicitare, aspect perfect verificabil.

În sprijinul contestației sale petenta invocă prevederile art.21 alin (1) și alin. (4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, considerând că nu au fost încălcate, întrucât punerea efectivă în executare a contractului de reclamă și publicitate încheiat cu societatea D..... SRL este dovedită prin existența reală a materialelor publicitare specifice în locația amintită, documentele de proveniență a acestor materiale (factura fiscală/16.03.2006 emisă de S.C. N..... SRL în baza contractului nr...../01.03.2006) și documentul de predare-primire a materialelor.

Deasemenea, petenta susține că nu au fost încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.m) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.48 din H.G. nr.44/2004 privind normele de aplicare a Codului fiscal, care fac referire la prestarea unui serviciu de publicitate, deoarece obiectul contractului a fost simpla prezentare de către prestator a materialelor publicitare, context în care nu se impun documente justificative a serviciului prestat, respectiv situații de lucrări, procese verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare, după cum au solicitat organele de inspecție fiscală.

În sprijinul punctului său de vedere, petenta menționează faptul că organele de inspecție fiscală au acceptat ca fiind deductibilă din punct de vedere fiscal cheltuiala privind achiziția materialelor publicitare și, prin urmare, nu se justifică refuzul privind deductibilitatea serviciului reprezentând expunerea într-un anumit spațiu a acestora.

II. Raportul de inspecție fiscală din data de 18.02.2010 a fost întocmit de organele S.A.F. - A.I.F. Constanța în scopul reverificării dispuse prin Decizia de soluționare nr...../03.02.2010, prin care s-au desființat anumite capitole din Raportul de inspecție fiscală nr..... din 02.12.2009.

Cu ocazia reverificării impozitului pe profit pentru perioada 01.01.2006-31.12.2008, prin procedura de control utilizată, controlul prin sondaj asupra documentelor financiar contabile și având în vedere baza legală, respectiv Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, H.G. NR.44/2004, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

1. Începând cu luna martie 2006, societatea CONSTANTA SRL a înregistrat lunar pe cheltuieli, în conturile 628 și 623.2, contravaloarea unor prestații în baza contractului de reclamă și publicitate nr...../01.03.2006 încheiat cu societatea S.C. D..... SRL.

În opinia organelor de inspecție fiscală, sumele înregistrate de societate, în cuantum de lei, urmare contractului menționat, sunt nedeductibile fiscal, având în vedere următoarele argumente:

→ S.C. D..... SRL are ca obiect de activitate „coafură și alte activități de înfrumusețare”;

→ În contract nu sunt precizate suprafața pe care sunt expuse materialele publicitare, care este tariful pe suprafața de expunere, ce cantitate și ce tip de articole publicitare au fost utilizate;

→ Societatea nu a prezentat documente prin care să poată face dovada punerii în execuție a contractului, întrucât simpla încheiere a acestuia nu echivalează cu executarea serviciilor, chiar dacă contractul în cauză reprezintă voința juridică a părților.

Drept urmare, în lipsa dovezii susținută cu documente că serviciile menționate în contract au fost efectiv prestate, organele de inspecție fiscală au stabilit că au fost încălcate prevederile art.21 alin.(1), alin.(4) lit.f) și m) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, drept pentru care suma de lei este nedeductibilă fiscal la calculul impozitului pe profit pentru perioada 01.01.2006-31.12.2008, rezultând un impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de lei, pentru care s-au calculat majorări de întârziere, până la data de 25.11.2009, în sumă de lei.

2. Referitor la situația privind TVA pentru perioada 01.01.2006-30.09.2009, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele deficiențe:

Societatea a dedus TVA în sumă de lei, aferentă facturilor emise de către S.C. D..... SRL, pentru care (în timpul inspecției privind impozitul pe profit) s-a stabilit că sunt cheltuieli nedeductibile, în condițiile în care nu s-a putut demonstra prin documente prestarea efectivă a serviciilor menționate în contract.

În această situație, organele de inspecție fiscală au stabilit că nu se poate acorda dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă, având în vedere temeiul de drept în materie de TVA referitoare la momentul exigibilității și a factorului generator, care intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, respectiv art.134¹(1), 134²(1) și art.145 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru suma de lei, reprezentând TVA stabilită suplimentar în urma inspecției, s-au calculat accesorii, până la data de 25.11.2009, în sumă de lei.

În baza Raportului de inspecție fiscală din data de 18.02.2010 a fost întocmită Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din 18.02.2010, aceste acte fiind comunicate petentei cu adresa nr...../19.02.2010.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivațiile petentei în raport de constatările organelor de inspecție fiscală, ținând cont de dispozițiile legale aplicabile în speță, se rețin următoarele:

Analizând motivele de fapt și de drept expuse de contestatară și probele depuse la dosarul contestației se rețin următoarele:

Perioada reverificată: 01.01.2006-30.09.2009, în baza Deciziei D.G.F.P. Constanța nr...../03.02.2010, prin care s-au desființat parțial Raportul de inspecție fiscală din 02.12.2009 și Decizia de impunere emisă în baza acestuia sub nr...../02.12.2009.

În urma inspecției fiscale, organele fiscale din cadrul D.G.F.P. Constanța – Activitatea de Inspecție Fiscală au emis Decizia de impunere nr...../18.02.2010, prin care s-au stabilit obligații fiscale suplimentare în sumă totală cumulată de lei, din

care societatea CONSTANTA SRL contestă parțial suma totală de lei cu următoarea componență:

- **Impozit pe profit** lei;
- **Majorări de întârziere, aferente** lei;
- **TVA** lei;
- **Majorări de întârziere, aferente** lei.

În fapt, societatea contestatoare a încheiat cu S.C. D..... SRL contractul nr..... din 01.03.2006, având ca obiect prezentarea, afișarea, display a materialelor publicitare, constând în broșuri în polcromie, business-carduri, cărți de vizită, achiziționate de la S.C. N..... SRL în baza contractului nr...../01.03.2006 și a facturii nr...../16.03.2006.

Prin contract, s-a stabilit ca S.C. CONSTANTA SRL să achite societății D..... SRL suma de euro/lună la care se adaugă TVA, pe o durată de 12 luni calendaristice, data intrării în vigoare fiind în momentul semnării, respectiv 01.03.2006, cu posibilitatea prelungirii cu acordul comun al părților contractuale sub forma unor acte adiționale.

Organele de control susțin că acest contract la care se face referire mai sus, fără alte documente care să facă posibilă verificarea că prestațiile contractate au fost efectuate, nu constituie document justificativ primar în emiterea facturilor și, pe acest motiv, consideră cheltuiala respectivă ce reprezintă contravaloare servicii prevăzute în contract aferente perioadei 01.03.2006-31.12.2008, în sumă totală de lei, ca nefiind nedeductibilă la calculul impozitului pe profit.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează suplimentar un impozit pe profit în sumă de lei, la care s-au calculat majorări de întârziere de lei.

Totodată, suma de lei, reprezentând TVA înscrisă în facturile emise de către S.C. D..... SRL pentru care societatea și-a exercitat dreptul de deducere, urmare inspecției, a fost exclusă de la deductibilitate.

În opinia organelor de control, societatea nu a justificat, atât punerea efectivă în execuție a contractului, cât și dacă serviciile contactate și facturate au fost destinate realizării de operațiuni taxabile, astfel fiind încălcate prevederile art.134¹(1), art.134²(1), art.145 alin.(1) și (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

Pentru debitul în sumă de lei reprezentând TVA de plată, au fost calculate accesorii în sumă de lei.

Cauza supusă soluționării este dacă sunt deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile cu prestările de servicii facturate de firma S.C. D..... SRL, în baza contractului nr...../01.03.2006, precum și dacă TVA aferentă acestor facturi este deductibilă.

A. În drept, referitor la impozitul pe profit sunt aplicabile dispozițiile art.21(1), (2), lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, care prevăd următoarele:

Art.21.

“(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și:

[...];

d) cheltuielile de reclamă și publicitate efectuate în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, în baza unui contract scris, precum și costurile asociate

producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă și publicitate și bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor și demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri și servicii acordate cu scopul stimulării vânzărilor;”

Conform acestor prevederi legale, cheltuielile cu reclama și publicitatea sunt deductibile la calculul profitului impozabil numai dacă au la bază un contract scris.

În speță, organul de soluționare a reținut că motivul invocat de către organul de inspecție pentru neacordarea dreptului de deducere a cheltuielilor cu serviciile ce fac obiectul contractului nr...../01.03.2006 este faptul că societatea nu a prezentat dovada că aceste servicii au fost efectiv prestate, încadrând operațiunea în speță în temeiul legal prevăzut de art.21 alin.(1), alin.(4) lit.f) din Legea nr.571 cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.48 din H.G. nr.44/2004 privind normele de aplicare a Codului fiscal.

Ori, Codul fiscal la art.21 alin.(2) lit.d) precizează în ce condiții cheltuielile cu reclama și publicitatea sunt considerate cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri. Având în vedere cele menționate mai sus, se reține că doar cheltuielile care sunt efectuate în scopul obținerii de venituri sunt deductibile la calculul profitului impozabil. Astfel, pot fi considerate cheltuieli aferente realizării veniturilor și cheltuielile de reclama și publicitate efectuate în baza unui contract scris.

Această condiție privind existența unui contract în formă scrisă este explicită în actul normativ menționat. În plus, prin H.G. nr.44/2004, legiuitorul nu a considerat necesar să prevadă prin norme alte condiții ce trebuie să le îndeplinească un astfel de contract.

Analizând cuprinsul Contractului nr...../01.03.2006 încheiat între S.C. CONSTANTA SRL și S.C. D..... SRL putem remarca faptul că acesta îndeplinește condițiile edictate de legiuitor la art.21 alin.(1) și alin.(2) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal (lit.B și lit.D din contract), în sensul că este un contract de publicitate (reclamă), punct de vedere exprimat și de Serviciul Juridic prin adresa nr...../15.04.2010, transmisă Biroului Soluționare Contestații ca răspuns la Adresa nr...../06.04.2010 prin care s-a solicitat opinia juridică în cazul în speță.

În plus, se constată că materialele la care se referă obiectul contractului au fost predate prestatorului în cantitatea precizată în Procesul verbal de predare-primire încheiat în data de 16.03.2006, semnat de cele două societăți (..... buc-cărți de vizită, buc.broșuri policromie 210 x 210, buc.business card policromie);

Cu privire la executarea contractului supus analizei trebuie avute în vedere și dispozițiile art.969 și 977 Cod civil, potrivit cărora:

Art.969:

“Interpretarea contractelor se face după intenția comună a părților contractante, iar nu după sensul literal al termenelor”, iar

Art.977:

“Convențiile legal făcute au putere de lege între părțile contractante”, precum și documentele de evidență contabilă întocmite pentru executarea sa.

În consecință, organele de inspecție fiscală au încadrat, în mod eronat, aceste cheltuieli în categoria cheltuielilor nedeductibile, în condițiile în care a fost încheiat un contract scris cu societatea care i-a facturat aceste cheltuieli de reclamă și publicitate, conform prevederilor legale în vigoare la acea dată.

Dealtfel, cu privire la susținerea S.C. CONSTANTA SRL potrivit căreia organele de inspecție fiscală au aplicat greșit regulile interpretării stricte a dispozițiilor legale incidente în cauză, se reține că *art.13 din O.G. nr.92/2003* privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

"Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege."

Așadar, se reține că, în mod eronat, organele de inspecție fiscală au interpretat temeiul legal aplicabil în speță, în sensul că pentru încadrarea cheltuielilor cu publicitatea în categoria cheltuielilor deductibile fiscal, legiuitorul impune existența unui contract scris.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că organele de control fiscal nu au ținut cont de aceste prevederi contractuale în stabilirea deductibilității cheltuielilor în suma de lei, conform prevederilor legale aplicabile speței, măsura stabilită în raportul de inspecție fiind eronată, astfel că, prin prezenta, urmează a fie **admisă** contestația pentru acest capăt de cerere.

B. Referitor la taxa pe valoarea adăugată aferentă contractului nr...../01.03.2006, speței analizate îi sunt aplicabile prevederile art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr.571/22.12.2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde referitor la dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru bunurile și serviciile achiziționate, se stipulează:

„ART.145

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

ART.146 din același cadru legal se referă la condițiile de exercitare a dreptului de deducere, astfel:

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art.155;”

Se reține că dispozițiile art.145 alin.(2) lit.a), dreptul de deducere, coroborate cu ale art.146 alin.(1) a), din Legea nr. 571/22.12.2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în esență stipulează aceleași aspecte.

Astfel, potrivit prevederilor legale citate mai sus, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru bunurile și serviciile achiziționate este condiționat de utilizarea acestora *“în folosul operațiunilor sale taxabile”*, cu alte cuvinte, orice persoană înregistrată ca platitor de taxa pe valoarea adăugată are dreptul să deducă taxa aferentă bunurilor care i-au fost livrate, **respectiv prestărilor de servicii care i-au fost prestate de către persoane impozabile, cu condiția de a justifica că acele bunuri sau servicii sunt destinate a fi utilizate în scopul operațiunilor sale taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.**

Deasemenea, în temeiul prevederilor legale menționate mai sus, se reține că pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată este necesar ca suma datorată sau achitată să fie aferentă unor bunuri care au fost livrate sau servicii care au fost ori urmează să fie prestate în beneficiul agentului economic care solicită acest drept, ori în cauza supusă prezentei analize, se constată că serviciile pentru care se solicită dreptul de deducere nu rezultă că nu ar fi fost prestate în folosul operațiunilor taxabile ale societății contestatoare.

Considerentele pentru care operațiunile economice din care rezultă baza de impunere în sumă de lei și implicit taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, trebuie acceptate ca fiind operațiuni reale care să permită exercitarea dreptului la

deducere, au fost analizate la pct. A al prezentei (referitor la impozitul pe profit) și rămân valabile și în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, motiv pentru care nu vor fi reluate în cadrul acestui punct.

Cum taxa pe valoarea adăugată se regăsește în facturile de servicii emise în baza contractului de publicitate încheiat între S.C. CONSTANTA SRL și S.C. D..... SRL, se reține că petenta poate beneficia să-și exercite dreptul de deducere a T.V.A. aferentă acestor achiziții.

De reținut este faptul că deductibilitatea acestor sume nu s-a analizat din punct de vedere al documentelor întocmite și al informațiilor obligatorii prevăzute de lege ce trebuie să le conțină facturile fiscale, ci din punct de vedere al realității operațiunii efectuate conform contractului menționat.

Așa fiind, în contextul celor de mai sus, se reține că susținerile petentei sunt justificate și, pe cale de consecință, se constată că organul de inspecție fiscală a procedat eronat la anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma de lei, astfel încât contestația formulată de agentul economic urmează a fi **admisă** și pentru acest capăt de cerere.

C. Referitor la contestația privind majorări de întârziere în sumă de lei aferente debitului în sumă de lei, reprezentând impozit pe profit, și în sumă de lei aferente debitului în sumă de lei, reprezentând TVA, se reține:

În drept, speței îi sunt aplicabile prevederile art.119(1) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, care prevede:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”

Potrivit acestor prevederi legale, accesoriile se calculează numai asupra debitelor pe care contribuabilul le datorează bugetului general consolidat pentru perioada cuprinsă între termenul de scadență și data stingerii sumei datorate inclusiv.

În speță, se reține că prin prezenta decizie s-a admis contestația formulată de către S.C. CONSTANTA SRL împotriva debitului în sumă de lei reprezentând impozit pe profit și a sumei de lei reprezentând TVA.

Ca urmare, baza de calcul a majorărilor de întârziere calculate de organele de inspecție fiscală pentru impozitul pe profit în sumă de lei și TVA în sumă de lei nu mai există, astfel încât, potrivit principiului de drept AD IMPOSIBILIMUM NULLA EST OBLIGATIO – (Pentru imposibil nu există nicio obligație), nu se pot calcula majorări de întârziere pentru un debit care nu există.

Având în vedere cele de mai sus, urmează a se admite contestația formulată de S.C. CONSTANTA SRL și pentru capătul de cerere privind accesoriile în sumă de lei aferente impozitului pe profit și în sumă de lei aferente TVA.

Astfel se vor aplica prevederile art.216 alin.(1) și (2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia:

„(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.”

cu consecința anulării parțiale a Deciziei de impunere nr...../18.02.2010 și a Raportului de inspecție fiscală din data de 18.02.2010, pentru suma totală de lei.

Pentru considerentele prezentate, în temeiul prevederilor art.209(1), (2) și 216 (1), (2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE:

Admiterea contestației formulate de S.C. CONSTANTA SRL pentru suma de lei, reprezentând:

- **Impozit pe profit** lei;
- **Majorări de întârziere aferente** lei;
- **TVA** lei;
- **Majorări de întârziere, aferente** lei.

și anularea parțială a Deciziei de impunere nr...../18.02.2010 și a Raportului de inspecție fiscală întocmit de către S.A.F. – A.I.F. Constanța la data de 18.02.2010

Definitivă în sistemul căilor administrative de atac așa cum prevede art.210(2) din O.G. nr.92/24.12.2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, în conformitate cu prevederile art.218(2) din același act normativ și ale art.11(1) din Legea nr.554/02.12.2004 a contenciosului administrativ, prezenta decizie poate fi atacată în termen de 6 luni de la data primirii, la instanța de contencios administrativ competentă din cadrul Tribunalului Constanța.

**HUTUCA BOGDAN,
DIRECTOR COORDONATOR**

**MAXUT ALAIN,
ȘEF BIROU
SOLUTIONARE CONTESTATII**

P.F./4EX
15.04.2010